

Regeringens proposition

2001/02:98

Abonentupplysning

Prop.
2001/02:98

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 31 januari 2002

Göran Persson

Mona Sahlin
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att särskilda bestämmelser om abonentupplysning införs i telelagen (1993:597). En teleoperatör som har tilldelat abonnenter telefonnummer skall lämna ut abonentuppgifter till den som bedriver eller avser bedriva abonentupplysning. Uppgifterna skall lämnas ut på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande.

Vidare behandlas frågor om abonnenternas integritetsskydd vid abonentupplysning. Därvid föreslås bl.a. att abonentuppgifter i sådan verksamhet får behandlas bara om abonnenten lämnat sitt samtycke. Återkallar abonnenten sitt samtycke får ytterligare uppgifter om denne därefter inte behandlas.

Ersättning för abonentuppgifter som en teleoperatör lämnar ut till en regional alarmeringscentral skall vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2002.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)	4
3	Ärendet och dess beredning	12
4	Bakgrund.....	12
4.1	Marknaden för abonnentupplysning.....	12
4.2	Tidigare överväganden	13
5	Ändringar i telelagen (1993:597).....	15
5.1	Abbonentupplysning	15
5.1.1	Särskilda bestämmelser om abbonentupplysning	15
5.1.2	Villkor för utlämnande av abonnentuppgifter	17
5.1.3	Integritetsfrågor.....	20
5.1.4	Befogenheter för tillsynsmyndigheten	23
5.2	Ersättning för utlämning av uppgifter till en regional alarmeringscentral	24
6	E-post.....	25
7	Kostnader och konsekvenser för småföretag.....	25
8	Författningskommentar.....	26
Bilaga 1	Promemorians lagförslag	30
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna.....	35
Bilaga 3	Lagrådsremissens lagförslag.....	36
Bilaga 4	Lagrådets yttrande.....	44
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 januari 2002		45
Rättsdatablad.....		46

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2001/02:98

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597).

2 Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om telelagen (1993:597)²
dels att 55 § skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 55 § skall utgå,
dels att 1, 15, 23, 42, 47, 49, 52 och 53 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 66–69 §§, samt
 närmast före 66 och 69 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

1 §³

Denna lag innehåller bestämmelser om televerksamhet.
 I lagen avses med

<u>abonnent:</u>	den som har ingått avtal med en teleoperatör om tillhandahållande av en teletjänst inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<u>användare:</u>	den som använder eller efterfrågar teletjänster inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<u>gränssnitt:</u>	nätanslutningspunkt varigenom en användare får tillgång till ett allmänt tillgängligt telenät eller radiogränssnitt som anger förbindelsen mellan radioutrustningar samt tekniska specifikationer för dessa,
<u>hyrd förbindelse:</u>	nätkapacitet mellan nätanslutningspunkter som avses i rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG,
<u>mobil teletjänst:</u>	teletjänst där abonnentanslutning tillhandahålls via radio i en mobil nätanslutningspunkt,
<u>nätkapacitet:</u>	överföringskapacitet i telenät eller del därav,
<u>samtrafik:</u>	fysisk och logisk sammankoppling av telenät som möjliggör att teletjänster som tillhandahålls i telenäten fungerar mellan alla användares nätanslutningspunkter, såväl fasta som mobila, och där användarna ges möjlighet att få tillgång till tjänster som tillhandahålls i näten,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö (EGT L 101, 1.4.1998, s. 24, Celex 31998L0010).

² Lagen omtryckt 1999:578.

³ Senaste lydelse 2000:123.

<u>telefonitjänst:</u>	teletjänst bestående i överföring av tal och som medger överföring av telefaxmeddelanden samt datakommunikation via låghastighetsmodem,
<u>telemmeddelande:</u>	ljud, text, bild, data eller information i övrigt som förmedlas med hjälp av radio eller genom ljus eller elektromagnetiska svängningar som utnyttjar särskilt anordnad ledare,
<u>telenät:</u>	anläggning avsedd för förmedling av telemmeddelanden,
<u>teleoperatör:</u>	den som förvärvsmässigt bedriver televerksamhet,
<u>teletjänst:</u>	förmedling av telemmeddelande för någon annan,
<u>televerksamhet:</u>	förmedling av telemmeddelanden via telenät eller tillhandahållande av nätkapacitet.

Med televerksamhet avses inte utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om televerksamhet *och abonnentupplysning*.

I lagen avses med

<u>abonnent:</u>	den som har ingått avtal med en teleoperatör om tillhandahållande av en teletjänst inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<u>abonnentupplysning:</u>	<i>förvärvsmässig verksamhet för upplysning om abonnentuppgifter till allmänheten eller för förmedling av abonnentuppgifter för sådant ändamål,</i>
<u>användare:</u>	den som använder eller efterfrågar teletjänster inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<u>gränssnitt:</u>	nätanslutningspunkt varigenom en användare får tillgång till ett allmänt tillgängligt telenät eller radiogränssnitt som anger förbindelsen mellan radioutrustningar samt tekniska specifikationer för dessa,
<u>hyrd förbindelse:</u>	nätkapacitet mellan nätanslutningspunkter som avses i rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG,
<u>mobil teletjänst:</u>	teletjänst där abonnentanslutning tillhandahålls via radio i en mobil nätanslutningspunkt,
<u>nätkapacitet:</u>	överföringskapacitet i telenät eller del därav,
<u>samtrafik:</u>	fysisk och logisk sammankoppling av telenät som möjliggör att teletjänster som tillhandahålls i telenäten fungerar mellan alla användares nätanslutningspunkter, såväl fasta som mobila, och

<u>telefonitjänst:</u>	där användarna ges möjlighet att få tillgång till tjänster som tillhandahålls i näten, teletjänst bestående i överföring av tal och som medger överföring av telefaxmeddelanden samt datakommunikation via låghastighetsmodem,
<u>telemeddelande:</u>	ljud, text, bild, data eller information i övrigt som förmedlas med hjälp av radio eller genom ljus eller elektromagnetiska svängningar som utnyttjar särskilt anordnad ledare,
<u>telenät:</u>	anläggning avsedd för förmedling av telemeddelanden,
<u>teleoperatör:</u>	den som förvärvsmässigt bedriver televerksamhet,
<u>teletjänst:</u>	förmedling av telemeddelande för någon annan,
<u>televerksamhet:</u>	förmedling av telemeddelanden via telenät eller tillhandahållande av nätkapacitet.

Med televerksamhet avses inte utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §⁴

Tillstånd enligt 7 § att driva televerksamhet får förenas med villkor om skyldighet för tillståndshavare

1. att på vissa villkor tillhandahålla telefonitjänst till fast nätanslutningspunkt åt var och en som efterfrågar denna tjänst,
2. att med beaktande av tillgänglig kapacitet tillhandahålla annan nätkapacitet än för mobila teletjänster på vissa villkor åt den som efterfrågar sådan,
3. att tillhandahålla information om verksamhetens ägare,
4. att bedriva verksamheten varaktigt och med god kapacitet, tillgänglighet och kvalitet, och så att ett effektivt frekvensutnyttjande främjas,

5. att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 23 eller 34 §,

5. att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 23, 34 eller 66 §,

6. att på skäligen villkor i egen telekatalog publicera uppgifter om enskildas teleabonnemang hos anmälningspliktig i den utsträckning de inte omfattas av tystnadsplikt enligt lag,

7. att utan särskild ersättning upprätthålla telefonautomater i en omfattning som i fråga om antal och geografisk utbredning tillgodoser allmänhetens behov, samt

8. att på skäligen villkor tillhandahålla telefonisttjänster.

Tillstånd enligt 7 § att driva televerksamhet skall förenas med villkor att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 17 §.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om det sätt på vilket tillståndsvillkoren skall fullgöras.

⁴ Senaste lydelse 2000:210.

23 §

Den som bedriver anmälningspliktig verksamhet enligt 5 § är skyldig

1. att bedriva verksamheten under de förutsättningar som följer av de internationella överenskommelser som Sverige har biträtt,

2. att i verksamheten ta hänsyn till handikappades behov av särskilda teletjänster,

3. att medverka till att telemeddelanden, utan kostnad för användaren, kan förmedlas till samhällets alarmerings- och räddningstjänst,

4. att beakta totalförsvarets behov av telekommunikationer under höjd beredskap,

5. att årligen redovisa sin verksamhet i de delar som omfattas av anmälningsplikten efter principer som är särskilt avpassade för verksamheten samt ställa redovisningen till förfogande för tillsynsmyndigheten eller den som anvisas av myndigheten,

6. att på skäliga villkor till någon annan som för nummerupplysningsändamål begär det lämna ut sådana uppgifter om enskildas teleabonnemang som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket 1 denna lag,

7. att på skäliga villkor i sin verksamhet till allmänheten lämna ut uppgifter om enskildas teleabonnemang hos någon annan anmälningspliktig i den utsträckning de inte omfattas av tystnadsplikt enligt lag, samt

8. att på begäran av myndighet lämna upplysningar om verksamheten för statistikändamål.

5. att årligen redovisa sin verksamhet i de delar som omfattas av anmälningsplikten efter principer som är särskilt avpassade för verksamheten samt ställa redovisningen till förfogande för tillsynsmyndigheten eller den som anvisas av myndigheten, samt

6. att på begäran av en myndighet lämna upplysningar om verksamheten för statistikändamål.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om i vilken utsträckning krav enligt första stycket skall fullgöras och det sätt på vilket detta skall ske.

42 §⁵

Ersättning för att överlämna telefonnummer enligt 39 § får grundas endast på driftskostnader för överlämnandet. Detsamma gäller ersättning för förval enligt 40 §.

Den som har överlämnat ett telefonnummer har inte rätt till ersättning för mer än hälften av de driftskostnader som utgörs av ökade trafikskostnader för ett telemeddelande till telefonnumret. Sådan ersättning får tas ut endast från den teleoperatör som den anropande abonnenten har ingått avtal med om förmedling av telemeddelandet.

⁵ Senaste lydelse 2001:166.

Den som överlämnar telefonnummer eller ändrar förval har inte rätt till ersättning från abonnenten för överlämnandet eller ändringen.

<p>Beträffande sådana frågor skall i övrigt bestämmelserna om samtrafik i 32 och 33 §§ tillämpas.</p>	<p>Beträffande sådana frågor skall i övrigt bestämmelserna om samtrafik i 33 och 34 §§ tillämpas.</p>
---	---

47 §⁶

Den som driver televerksamhet och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 45 § första stycket skall på begäran lämna

1. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (1970:428), om myndigheten finner att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

2. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och som angår misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som skall ingripa mot brottet, om fängelse är föreskrivet för brottet och detta enligt myndighetens bedömning kan föranleda annan påföljd än böter,

3. uppgift som avses i 45 § första stycket 3 och som angår misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som skall ingripa mot brottet, om det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år,

4. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en kronofogdemyndighet som behöver uppgiften i exekutiv verksamhet, om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

5. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en skattemyndighet som behöver uppgiften i verksamhet som avser kontroll av skatt eller avgift eller i utredning om rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

6. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till polismyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten skall kunna fullgöra uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

7. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till polismyndighet eller åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten skall kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

8. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och 3 till regional alarmringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler.

Ersättning för att lämna ut uppgifter enligt första stycket 8 skall vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

⁶ Senaste lydelse 2001:154.

49 §

Den som i televerksamhet har fått tillgång till uppgifter som gäller ett särskilt telemedelande skall utplåna eller avidentifiera uppgifterna vid samtalets slut eller när meddelandet nått mottagaren.

Uppgifter som är nödvändiga för fakturering av abonnenter och betalning av samtrafikavgifter får dock behandlas till dess fordringen är betald eller preskriberad. Sådana uppgifter får behandlas även för marknadsföring av teletjänster i den egna verksamheten om abonnenten har lämnat sitt samtycke till behandlingen.

Personuppgiftslagens (1998:204) bestämmelser om rättelse skall gälla även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

52 §

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får i fråga om behandling av personuppgifter i televerksamhet meddela närmare föreskrifter om

1. vilka uppgifter som får behandlas enligt 49 § andra stycket,
2. de krav som skall ställas på teletjänster som medger identifiering av det anropande eller det uppringda telefonnumret eller vidarekoppling, *och*
3. uppgifter om teleabonnemang i kataloger som är tillgängliga för allmänheten.

1. vilka uppgifter som får behandlas enligt 49 § andra stycket, *och*
2. de krav som skall ställas på teletjänster som medger identifiering av det anropande eller det uppringda telefonnumret eller vidarekoppling.

53 §

I det allmännas verksamhet skall, i stället för 45–47 §§, bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100) tillämpas.

För behandling av annan personuppgift i televerksamhet än som avses i 45 § första stycket gäller bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204).

Abonnentupplysning**66 §**

En teleoperatör som har tilldelat abonnenter telefonnummer skall tillgodose varje rimlig begäran om att lämna ut de abonnentuppgifter som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket till den som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplys-

ning. Uppgifterna skall lämnas ut på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas ut.

67 §

Abonentuppgifter får vid abonentupplysning behandlas bara om abonnenten lämnat sitt samtycke. Återkallar abonnenten sitt samtycke får ytterligare uppgifter om denne därefter inte behandlas.

68 §

En abonnent skall ha möjlighet att kostnadsfritt i en telekatalog som är tillgänglig för allmänheten

1. ange att hans eller hennes personuppgifter inte får användas för direkt marknadsföring,

2. få sin adress delvis utelämnad, och

3. få sådana uppgifter utelämnade som visar hans eller hennes kön.

Avgift för att en annan abonentuppgift än som avses i första stycket utelämnas i en sådan telekatalog skall grunda sig på kostnaden för att uppgiften utelämnas.

Förhållandet till personuppgiftslagen

69 §

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter i televerksamhet och vid abonentupplysning, om inte annat följer av denna lag.

Bestämmelserna i personuppgiftslagen om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2002.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen uppdrog den 7 oktober 1999 åt Post- och telestyrelsen (PTS) att lämna förslag till hur de krav som ställs i artikel 6 Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö (EGT L 101, 1.4.1998, s. 24, Celex 31998L0010) på lämpligaste sätt skall genomföras i Sverige. I uppdraget ingick också att överväga möjligheterna att i en katalogfunktion inkludera e-postadresser. Uppdraget redovisades i en promemoria den 1 september 2000. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över de remissinstanser som yttrat sig i ärendet finns i *bilaga 2*. Remissyttrandena och en sammanställning av dessa finns tillgängliga i ärendet (N2000/6894/ITFoU).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 17 januari 2002 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 3*. Lagrådet lämnade förslaget utan erinran. Lagrådets yttrande finns som *bilaga 4*.

En redaktionell ändring har gjorts i förhållande till den lagtext som remitterades till Lagrådet.

4 Bakgrund

4.1 Marknaden för abonnentupplysning

Under lång tid fanns det endast en teleoperatör på telemarknaden. Operatören gav ut en telekatalog i vilken samtliga abonnenter förekom som inte hade hemligt nummer. På senare tid har flera konkurrerande teleoperatörer etablerats på marknaden. När abonnenterna anlitar olika teleoperatörer blir information om abonnentuppgifter inte längre lika tillgänglig. Därmed uppkommer behov av en fullständig och sammanhållen abonnentupplysning. En marknad för sådan upplysning börjar nu växa fram. Abonnentupplysning kan lämnas på flera olika sätt. Uppgifterna kan ges ut i en tryckt katalog eller på en CD-ROM-skiva. En databas med abonnentuppgifter kan läggas ut på Internet. Upplysning kan också lämnas via t.ex. telefon efter enstaka förfrågningar.

Abbonentuppgifterna förvärvas från teleoperatörerna. Detta kan ske antingen transaktionsvis (en uppgift per förfrågan) eller i s.k. bulkform (alla uppgifter vid ett tillfälle). PTS har med stöd av bemyndigandet i 23 § andra stycket telelagen (1993:597) meddelat föreskrifter om teleoperatörers skyldighet att för nummerupplysningsändamål lämna ut uppgifter om enskildas teleabonnemang (PTSFS 2001:11). Myndigheten

föreskriver bl.a. att vissa närmare preciserade identifikations- och abonnentuppgifter skall lämnas ut vid ett tillfälle (bulkutlämnande), om inte annat är överenskommet.

PTS framhåller i promemorian att om abonnentuppgifter endast lämnas ut transaktionsvis kommer det att vara svårt för tillhandahållare av teleadressupplysningstjänster att profilera sig och sina tjänster. Genom att erhålla hela abonnentregister från teleoperatörerna kan tjänstetillhandahållaren samla dessa uppgifter i ett register vilket underlättar framställandet av egna tjänster.

En katalog som innehåller samtliga abonnenter för upplysningsverksamhet kan åstadkommas på flera olika sätt. Enligt den gällande regleringen i telelagen kan alla förvärva abonnentuppgifter för nummerupplysningsändamål. Den som vill erbjuda en komplett katalog har således lagens stöd att åstadkomma detta. Det brukar kallas en alla till alla-lösning. En annan lösning är att en gemensam databas upprättas med samtliga abonnentuppgifter. En sådan databas kan drivas antingen i offentlig eller i enskild regi. Ett tredje sätt är att upprätta en s.k. distribuerad katalog. Enligt den principen samverkar operatörernas databaser med varandra på ett sådant sätt att det i kombination med någon central funktion blir möjligt att söka samtliga uppgifter även om dessa är kvar i respektive operatörs databas. En distribuerad katalog kan åstadkommas genom offentlig reglering eller frivilligt samarbete mellan operatörerna.

4.2 Tidigare överväganden

Frågan om en samlad nationell katalog för teleadresser har övervägts tidigare.

Regeringen beslutade den 21 september 1995 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att analysera förutsättningarna för samt lämna förslag till en nationell katalog som omfattar samtliga teleadresser som de enskilda abonnenterna vill hålla tillgängliga (dir. 1995:125). Utredningen som antog namnet Katalogutredningen överlämnade i juni 1996 betänkandet Nationell teleadresskatalog (SOU 1996:94). Utredningen föreslog bl.a. en skyldighet för den som tilldelats kapacitet i nummerplan för telefoni att för nummerupplysningsändamål föra och publicera ett register med abonnentinformation om de abonnenter som önskade få sina uppgifter publicerade. Registret skulle publiceras dels genom en tryckt katalog, dels genom en komplett nummerupplysningstjänst. Utredningen föreslog vidare en skyldighet för teleoperatörerna att på skäligena villkor lämna ut registret till den som för nummerupplysningsändamål begärde detta.

Vid remissbehandlingen framkom att stor enighet rådde om behovet av att tillskapa en möjlighet att i ett sammanhang få tillgång till uppgifter om samtliga teleoperatörers abonnenter. Däremot framfördes kritik mot att tvinga mindre operatörer att tillhandahålla kataloger i tryckt form.

I den av riksdagen antagna propositionen föreslogs att anmälningskyldiga teleoperatörer på skäligena villkor skulle lämna ut abonnentuppgifter till den som begärde det för nummerupplysningsändamål. Däremot genomfördes inte förslaget om kravet på tryckt katalog (prop. 1996/97:61, bet. 1996/97:TU5, rskr. 1996/97:201).

Regeringen framhöll i propositionen att behovet av en samlad katalog på kort sikt måste lösas genom en gemensam databas och aviserade att PTS skulle ges i uppdrag att se över förutsättningarna för hur en gemensam nummerdatabas kunde skapas.

Regeringen uppdrog den 17 april 1997 åt PTS att lämna förslag till en särskild organisation för tillskapandet av en för teleoperatörerna gemensam referensdatabas som skulle kunna användas för en nationell teledresskatalog för telefoni. I förslaget skulle ingå en redovisning av hur verksamheten borde organiseras, finansieras och lokaliseras.

PTS redovisade uppdraget den 1 oktober 1997 i rapporten Nummer-, adress- och katalogfrågor i vilken föreslogs att en sammanhållen databas med uppgifter om telefonnummer inrättades.

Förslaget fick ett blandat mottagande vid remissbehandlingen. Kritiken mot förslaget riktade in sig huvudsakligen på att behovet av en sammanhållen databas var otillräckligt utredd.

I artikel 6 Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG (taltelefonidirektivet) finns bestämmelser om abonnentförteckningar med följande lydelse.

1. Bestämmelserna i denna artikel skall följa kraven i tillämplig lagstiftning om skydd av personuppgifter och privatliv, såsom exempelvis direktiv 95/46/EG samt direktiv 97/66/EG.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att
 - a) abonnenter har rätt att bli införda i allmänt tillgängliga abonnentförteckningar samt har rätt att kontrollera och om nödvändigt rätta uppgiften eller få den borttagen,
 - b) abonnentförteckningar över samtliga abonnenter som inte har motsatt sig att upptas i förteckningen, inbegripet fasta nummer, mobiltelefonnummer och personliga nummer, är tillgängliga för användarna i en av den nationella tillsynsmyndigheten godkänd form, vare sig denna är tryckt, elektronisk eller bådadera och som regelbundet uppdateras,
 - c) samtliga användare, inbegripet användare av telefonautomater, har tillgång till åtminstone en nummerupplysningstjänst som omfattar alla förtecknade abonnentnummer.
3. För att säkerställa tillhandahållandet av de tjänster som avses i punkt 2 b och 2 c, skall medlemsstaterna säkerställa att alla organisationer som tilldelar abonnenter telefonnummer tillmötesgår varje rimlig begäran om att få tillgång till ändamålsenlig information i ett avtalat format på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande.
4. Medlemsstaterna skall säkerställa att de organisationer som tillhandahåller den tjänst som avses i punkt 2 b och 2 c följer principen om icke-diskriminering vid sin behandling och presentation av den information som tillhandahålls dem.

Efter antagandet av taltelefonidirektivet upprättades inom Kommunikationsdepartementet promemorian Ändringar i telelagen m.m. (Ds 1998:63) med förslag som avsåg att i svensk rätt genomföra bl.a. direktivets bestämmelser om abonnentförteckningar. Förslaget utsattes i den delen för kritik vid remissbehandlingen och föranledde inte någon lagstiftning, se prop. 1998/99:92 s. 26.

5.1 Abonentupplysning

5.1.1 Särskilda bestämmelser om abonentupplysning

Regeringens förslag: Tillämpningsområdet för telelagen (1993:597) utvidgas genom att särskilda bestämmelser om abonentupplysning införs och samlas i lagen.

Promemorians förslag: PTS har föreslagit att bestämmelser om teleadressupplysningstjänster införs i telelagen. Myndigheten har dock inte föreslagit att tillämpningsområdet för lagen uttryckligen utvidgas. I promemorian föreslås också att den som bedriver teleadressupplysningsverksamhet skall vara skyldig att på begäran lämna upplysningar om verksamheten till tillsynsmyndigheten. PTS har vidare föreslagit att riksdagen lämnar ett bemyndigande så att teleadressupplysningstjänster kan upphandlas och att upphandlingen finansieras med avgifter från teleoperatörerna.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* har framfört att det inte framstår som tydligt att i en lag som anges innehålla bestämmelser om televerksamhet ha bestämmelser som ålägger skyldigheter för den som bedriver teleadressupplysningsverksamhet som inte utgör televerksamhet. *Konkurrensverket* och *Eniro AB* ställer sig bakom PTS förslag om upphandling. Teleoperatörerna anser att en upphandlad tjänst i förekommande fall bör finansieras med skattemedel.

Skälen för regeringens förslag: I 1 § telelagen (1993:597) sägs att lagen innehåller bestämmelser om televerksamhet. Begreppet definieras som förmedling av teledelanden via telenät eller tillhandahållande av nätkapacitet. Lagen innehåller emellertid flera bestämmelser som i strikt mening inte kan anses vara televerksamhet. Bestämmelserna om telekataloger utgör ett sådant exempel. Vid lagens tillkomst var katalogverksamheten en naturlig del av teleoperatörernas huvudsakliga verksamhet att tillhandahålla telefoni åt allmänheten. Marknaden för abonentupplysningar har emellertid utvecklats och verksamheten bedrivs nu alltmer av aktörer som inte samtidigt bedriver televerksamhet.

I det följande kommer regeringen att föreslå bestämmelser som riktar sig även till sådana aktörer. Mot denna bakgrund föreslår vi att tillämpningsområdet för telelagen utvidgas genom att det uttryckligen anges att lagen innehåller utöver bestämmelser om televerksamhet också bestämmelser om abonentupplysning. Detta begrepp är att föredra framför det av PTS föreslagna begreppet teleadressupplysningsverksamhet. Verksamheten är typiskt sett inte bara begränsad till upplysning om abonnenters telefonnummer och andra teleadresser. Den kan omfatta upplysning även om vem som har ett visst nummer, abonnentens bostadsadress och andra uppgifter om abonnenter som denne samtyckt till att de görs tillgängliga för allmänheten. Begreppet bör också definieras i lagen, se

vidare i författningskommentaren. Samtliga bestämmelser om abonnentuppllysning i lagen förs vidare samman under en ny rubrik.

Enligt tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen är varje svensk medborgare gentemot det allmänna tillförsäkrad rätt i enlighet med dessa grundlagar att i bl.a. tryckta skrifter (t.ex. telefonkataloger) och tekniska upptagningar (t.ex. CD-ROM-skivor) offentligen uttrycka tankar, åsikter och känslor och i övrigt lämna uppgifter i vilket ämne som helst. Ingripanden inom det grundlagsskyddade området kan ske endast i de fall och den ordning som föreskrivs i respektive grundlag. Det följer redan av allmänna rättsgrundsatser att i den mån det uppstår en konflikt mellan de föreslagna bestämmelserna och bestämmelser i grundlag så har de senare företräde (jfr 11 kap. 14 § regeringsformen). Någon särskild erinran i lagen om detta är därför inte erforderlig.

PTS har föreslagit att den som förvärvsmässigt bedriver teleadressupplysningsverksamhet skall lämna upplysningar om verksamheten om myndigheten begär det. Denna skyldighet skall gälla även om verksamheten inte utgör televerksamhet. Myndighetens tillsynsbefogenheter enligt 57 § telelagen skall enligt förslaget därvid gälla även denna verksamhet. I motiven till förslaget anges att detta möjliggör tillsyn av verksamheten när denna inte bedrivs i samband med televerksamhet.

I 57 § sägs att tillsynsmyndigheten skall ha tillsyn över efterlevnaden av lagen och att myndigheten har rätt att få bl.a. de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen. Bestämmelsen som således inte är begränsad till televerksamhet synes uppfylla det syfte som avses med förslaget. Det föreligger därför enligt regeringens mening inget behov av att införa den föreslagna upplysningsskyldigheten.

PTS har vidare föreslagit att det i lagen införs ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att genomföra upphandling för att säkerställa allmänhetens tillgång till teleadressupplysningstjänster. Myndigheten har vidare föreslagit att upphandlingen skall finansieras med avgifter som tas ut av teleoperatörerna. Dessa har motsatt sig den föreslagna finansieringsformen och hävdade att detta är ett samhällsåtagande som bör finansieras med skattemedel.

Genom förslaget uppnås visserligen en tydlighet gentemot marknadsaktörerna om vad som kommer att ske i det fall marknaden inte själv förmår att ta fram och upprätthålla kompletta abonnentupplysningstjänster. Den valda finansieringsmodellen har emellertid kritiserats vid remissbehandlingen och skälen för myndighetens ställningstagande finns inte redovisade i promemorian. Det är vidare osäkert huruvida den föreslagna avgiften uppfyller de krav regeringsformen ställer på en avgift. Med hänsyn till det anförda föreligger för närvarande inte tillräckligt underlag för regeringen att kunna ta ställning till förslaget. Det bör därför inte genomföras nu. Om det senare visar sig att dessa tjänster behöver upphandlas får erforderliga författningsåtgärder övervägas i det sammanhanget.

Regeringens förslag: En teleoperatör som har tilldelat abonnenter telefonnummer skall lämna ut abonnentuppgifter som inte omfattas av tystnadsplikt till den som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning. Uppgifterna skall lämnas ut på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande.

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att uppgifterna skall lämnas ut på skäliga villkor och att ersättningen skall vara rättvis och grunda sig på kostnaderna för utlämnandet. PTS föreslår vidare att teleoperatörerna skall vara skyldiga att ta emot och föra register över abonnentuppgifter. I promemorian föreslås också att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten skall få meddela närmare föreskrifter om ersättningen till teleoperatören för abonnentuppgifterna.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser instämmer i eller har inget att erinra mot PTS förslag i fråga om villkoren för att lämna ut abonnentuppgifter. *Telenordia AB* och *Telia AB* ifrågasätter dock varför ersättning för utlämnande av abonnentuppgifter skall begränsas till kostnaderna. Flera remissinstanser har haft synpunkter på hur kostnaderna skall beräknas. *Kammarrätten i Stockholm* har ifrågasatt förslaget förenlighet med det grundlagsfästa egendomsskyddet för enskilda.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 6.3 i taltelefonidirektivet skall alla som tilldelar abonnenter telefonnummer tillmötesgå varje rimlig begäran om att få tillgång till ändamålsenlig information i ett avtalat format på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande. I 23 § första stycket 6 telelagen föreskrivs att den som bedriver anmälningspliktig verksamhet enligt 5 § är skyldig att på skäliga villkor till någon annan som för nummerupplysningsändamål begär det lämna ut sådana uppgifter om enskildas teleabonnemang som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket 1 i lagen. I lagen talas således om att uppgifterna skall lämnas ut på skäliga villkor emedan direktivet föreskriver att detta skall ske på bl.a. kostnadsorienterade villkor. Enligt regeringens bedömning finns det skäl att reglera frågan på ett sätt som närmare knyter an till direktivets ordalydelse.

Regeringen föreslår därför att en teleoperatör som har tilldelat abonnenter telefonnummer skall tillgodose varje rimlig begäran om att lämna ut abonnentuppgifter som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket. Den krets som är berättigad att få tillgång till uppgifter enligt förslaget är de som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplysning. Uppgifterna skall lämnas ut på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande.

Begreppet kostnadsorientering i lagen är således avsedd att ha samma betydelse som motsvarande begrepp i direktivet. I direktivet står emellertid inget om hur detta skall tolkas. Det är bl.a. inte tydligt hur avgränsningen av kostnadsmassan skall ske. Är det enbart uttagskostnaderna som skall tas med i kostnadskalkylen eller innefattas även indirekta kostnader till följd av exempelvis insamling av uppgifter och upprätthållande av abonnentdatabasen?

Det råder av naturliga skäl olika uppfattningar mellan teleoperatörer och teleadressupplysningsföretag i frågan. PTS förespråkar i promemorian en snäv definition av kostnadsmassan, dvs. att teleoperatören enbart bör få ersättning för kostnaderna för utlämnandet av abonnentuppgifter. Myndigheten motiverar detta med att kostnaderna för att hålla ett abonnentregister av erforderlig kvalitet måste anses utgöra en nödvändig utgift för verksamhetens bedrivande. Teleoperatören har nämligen ett eget behov av att hålla register över sina abonnenter för att t.ex. kunna sköta sin fakturering. *Tele2 AB* ifrågasätter detta mot bakgrund av att den tekniska utvecklingen innebär att det inte längre är säkert att teleoperatörer kommer att behöva fullständiga adressuppgifter framdeles. Som exempel nämner bolaget att dess kunder för fast telefoni i Finland anmäler sig över Internet och betalar i förskott.

Begreppet kostnadsorientering låter sig tydligen inte bestämmas på ett entydigt sätt. Begreppet förekommer emellertid även på andra håll i EG-direktiv inom telekommunikationsområdet. I taltelefonidirektivet föreskrivs i artikel 17.2 bl.a. att taxorna för telefonisamtal i det fasta nätet i vissa fall skall följa principerna om kostnadsorientering. Vidare skall enligt samtrafikdirektivet (97/33/EG) avgifter för samtrafik i vissa fall vara kostnadsorienterade. Båda dessa direktivbestämmelser är genomförda till svensk rätt genom föreskrifter i telelagen (28 och 32 §§).

Telia AB har framfört att skyldigheten att lämna ut uppgifterna i s.k. bulkform (dvs. samtliga uppgifter vid ett tillfälle) skall begränsas till fall där uppgifterna skall användas endast för utgivning av en katalog och således inte när endast nummerupplysning skall bedrivas. Regeringen kan inte ställa sig bakom förslaget. Den som i sin upplysningsverksamhet är hänvisad till transaktionsvis utlämnade uppgifter har inte samma möjligheter att strukturera materialet och t.ex. skapa egna sökmetoder som den som har tillgång till uppgifterna i bulk. Härigenom får den som vill ägna sig åt enbart nummerupplysning en konkurrensnackdel i förhållande till teleoperatörerna eller andra aktörer som ger ut även kataloger och därmed har tillgång till samtliga uppgifter.

Kammarrätten i Stockholm har ifrågasatt om förslaget inte kan ge upphov till vissa grundlagsmässiga komplikationer. Enligt domstolen tvingar förslaget enskilda som är näringsidkare att mot endast en begränsad ersättning lämna över egendom i form av abonnentregister till andra enskilda näringsidkare. Tvånget för den enskilde näringsidkaren att lämna ut egendomen är inte betingat av sådana väsentliga samhällsintressen som krävs i de fall expropriation skulle kunna accepteras.

Bestämmelser om egendomsskydd finns bl.a. i regeringsformen och i den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Enligt 2 kap. 18 § regeringsformen är varje medborgares egendom tryggad genom att ingen kan tvingas avstå sin egendom till det allmänna eller någon enskild genom expropriation eller annat sådant förfogande eller tåla att det allmänna inskränker användningen av mark eller byggnad utom när det krävs för att tillgodose angelägna allmänna intressen. Den som på detta sätt frantvingas egendom är tillförsäkrad ersättning för förlusten. Ersättningen skall bestämmas enligt grunder som anges i lag. Vad gäller innebörden av begreppet angeläget allmänt intresse uttalas i förarbetena att det slutliga ställningstagandet till vad som är ett sådant intresse får

göras från fall till fall i enlighet med vad som kan anses vara acceptabelt i ett demokratiskt samhälle (prop. 1993/94:117 s. 16).

Enligt nuvarande reglering i telelagen är en anmälningspliktig teleoperatör skyldig att på skäliga villkor lämna ut uppgifter om teleabonnemang som inte omfattas av tystnadsplikt till den som begär det för nummerupplysningsändamål (23 § första stycket 6). Denna bestämmelse trädde i kraft den 1 juli 1997 (prop. 1996/97:61, bet. 1996/97:TU5, rskr. 1996/97:201) med anledning av förslag från Katalogutredningen (SOU 1996:94). Några invändningar från grundlagssynpunkt fördes inte fram i det lagstiftningsärendet. Den förändring i sak som regeringen nu föreslår tar sikte endast på villkoren för utlämnandet. Detta skall enligt förslaget inte längre ske på skäliga villkor utan på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande. Ett primärt syfte med den nuvarande och föreslagna regleringen i fråga om abonnentupplysning liksom för övrigt med hela teleregleringen är att åstadkomma konkurrens på en marknad som tidigare präglats av en dominerande aktör. Detta måste anses vara ett angeläget allmänt intresse. Vidare är grunden för ersättningen bestämd i lagen. Enligt regeringens bedömning har varken den nuvarande eller föreslagna regleringen en sådan obalans i avvägningen mellan allmänna och enskilda intressen att den strider mot egendomsskyddet i regeringsformen eller Europakonventionen.

En särskild fråga är hur regleringen förhåller sig till bestämmelserna om det s.k. katalogskyddet i 49 § upphovsrättslagen (1960:729). PTS anser i promemorian (s. 81) att skyldigheten för en teleoperatör att lämna ut vad som kan antas utgöra en väsentlig del av dennes abonnentregister utgör ett intrång i det katalogskydd som teleoperatörens databas åtnjuter och att detta intrång måste ersättas.

Enligt den nämnda bestämmelsen i upphovsrättslagen har den som framställt bl.a. en katalog under vissa förutsättningar en uteslutande rätt att framställa exemplar av arbetet och göra det tillgängligt för allmänheten. För att åtnjuta skydd måste katalogen i fråga utgöra en sammanställning av ett stort antal uppgifter eller vara resultatet av en väsentlig investering. Ett abonnentregister som uppfyller någon av dessa förutsättningar åtnjuter således katalogskydd. Bestämmelsen skyddar emellertid inte de uppgifter som har samlats i arbetet, utan det är hela arbetet eller en väsentlig del av det som är föremål för skyddet (se t.ex. prop. 1996/97:111 s. 39). Katalogskyddet är med andra ord ett skydd för katalogen i den form den fått av rättighetshavaren. Utlämningskyldigheten enligt telelagen avser uppgifterna i abonnentregistret. I många fall torde innehavaren, om denne så önskar, kunna lämna ut uppgifterna på ett sådant sätt att något intrång i katalogskyddet inte sker. Det kan dock, särskilt vid utlämnande i bulkform, inte uteslutas att det kan uppkomma situationer då ett utlämnande med nödvändighet måste ske på ett sådant sätt att intrång i katalogskyddet sker. Även till grund för katalogskyddet föreligger ett EG-direktiv (direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser). Av det anförda följer att en normkonflikt kan föreligga som i sista hand får lösas av EG-domstolen.

Enligt den nuvarande lydelsen i telelagen skall abonnentuppgifter lämnas ut på skäliga villkor. I förarbetena till den ursprungliga lydelsen av bestämmelsen enligt vilken motsvarande skyldighet kunde åläggas tillståndshavare i form av tillståndsvillkor angavs (prop. 1992/93:200

s. 118) att tillståndshavaren med hänsyn dels till katalogskyddet för de berörda uppgifterna, dels till kostnaden för utlämnandet av dem borde vara berättigad till en skälig ersättning. Vilket utrymme som finns att med den föreslagna lydelsen av telelagen beakta ett eventuellt intrång i katalogskyddet vid bestämmande av ersättning och övriga villkor enligt lagen får överlämnas åt rättstillämpningen.

PTS har föreslagit att teleoperatörerna skall vara skyldiga att ta emot och föra register över abonnentuppgifter. Regeringen anser dock i likhet med *Datainspektionen* att det inte föreligger tillräckliga behov av en sådan registerskyldighet.

I promemorians lagförslag finns också intaget ett bemyndigande att meddela föreskrifter om bl.a. ersättningen för att lämna ut abonnentuppgifter. En skyldighet att lämna ut uppgifter till andra enskilda och föreskrifter om villkoren för detta hör dock till det s.k. primära lagområdet enligt 8 kap. 2 § regeringsformen. Inom detta område är det inte möjligt för riksdagen att delegera normgivningsbefogenheter (jfr 8 kap. 7 § regeringsformen). Det är dock lämpligt att i lagen erinra om möjligheten att meddela verkställighetsföreskrifter på området.

5.1.3 Integritetsfrågor

Regeringens förslag: Abonnentuppgifter får vid abonnentupplysning behandlas bara om abonnenten lämnat sitt samtycke. Vid behandling av personuppgifter i sådan verksamhet skall bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gälla. Bestämmelser i teleförordningen (1997:399) om kataloguppgifter skall i stället regleras i telelagen.

Promemorians bedömning: PTS har bedömt att personuppgiftslagens bestämmelser ger abonnenterna ett tillfredsställande integritetsskydd.

Remissinstanserna: Flertalet remissvar anser att frågan om integritetsskydd inte är tillräckligt belyst eller tillgodosedd i promemorian.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser som reglerar frågor om integritetsskydd och behandling av personuppgifter finns på detta område huvudsakligen i personuppgiftslagen (1998:204) och telelagen (1993:597). Personuppgiftslagen (PUL), som trädde i kraft den 24 oktober 1998 och ersätter 1973 års datalag, grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31, Celex 31995L0046) (EG-direktivet om personuppgifter). Lagen har som syfte att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter (1 §). Om det finns avvikande bestämmelser i annan lag eller förordning skall emellertid de bestämmelserna gälla (2 §). Sådana bestämmelser får dock inte strida mot det underliggande EG-direktivet om personuppgifter, på de områden där detta är tillämpligt. Lagen omfattar –utöver viss manuell behandling – all behandling av personuppgifter som helt eller delvis är automatiserad (5 §). I 3 § definieras några centrala begrepp. Med behandling av uppgifter avses varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas

i fråga om personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, t.ex. insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, inhämtande, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring. Personuppgifter definieras som all slags information som direkt eller indirekt kan hänföras till en fysisk person som är i livet. Personuppgiftsansvarig är den som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter. Det är den som är personuppgiftsansvarig som svarar för att bestämmelserna i lagen följs. Enligt PUL är behandling tillåten endast om den registrerade har lämnat sitt samtycke till behandlingen eller om behandlingen är nödvändig för att tillgodose vissa i lagen särskilt angivna ändamål (10 §). Ett samtycke kan när som helst återkallas (12 §). Särskilda bestämmelser finns vidare för behandling av bl.a. känsliga personuppgifter och personnummer (13–22 §§). I 23–27 §§ finns bestämmelser om information till den registrerade. Den personuppgiftsansvarige är vidare skyldig att på begäran av den registrerade snarast rätta, blockera eller utplåna sådana personuppgifter som inte har behandlats i enlighet med PUL eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen. Om den registrerade begär det skall den personuppgiftsansvarige som huvudregel underrätta tredje man som uppgifterna har lämnats ut till om korrigeringen (28 §). Den personuppgiftsansvarige skall också ersätta den registrerade för skada eller kränkning av den personliga integriteten som orsakats av en behandling av personuppgifter i strid med PUL. Under vissa omständigheter kan ersättningskyldigheten jämkas (48 §).

Regeringen har i personuppgiftsförordningen (1998:1191) meddelat kompletterande föreskrifter om sådan behandling av personuppgifter som omfattas av PUL. Datainspektionen, som är tillsynsmyndighet enligt den lagen, får meddela närmare föreskrifter bl.a. om i vilka fall behandling av personuppgifter är tillåten, vilka krav som ställs på den personuppgiftsansvarige och i vilka fall användning av personnummer är tillåten. Datainspektionen har meddelat föreskrifter bl.a. om skyldighet att anmäla behandlingar av personuppgifter till inspektionen (DIFS 1998:2).

I telelagen finns särskilda bestämmelser om behandling av uppgifter om teleabonnemang i televerksamhet. Enligt lagen får den som i televerksamhet fått del av bl.a. uppgifter om teleabonnemang inte obehörigen föra vidare eller utnyttja det han fått del av eller tillgång till (45 § första stycket). Eftersom något undantag från kravet på samtycke inte finns går telelagen längre än PUL på denna punkt. I 53 § föreskrivs att bestämmelserna i PUL gäller för behandling av annan personuppgift i televerksamhet än som avses i 45 § första stycket. I 23 § teleförordningen (1997:399) finns föreskrifter om abonnentens rättigheter i vissa hänseenden gentemot teleoperatörer i fråga om uppgifter i telekataloger som är tillgängliga för allmänheten. Dessa föreskrifter infördes med anledning av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet (EGT L 24, 30.1.1998, s. 1, Celex 31997L0066). Artikel 11 i direktivet innehåller bestämmelser om kataloger. Direktivet preciserar och kompletterar EG-direktivet om personuppgifter.

Rätten att få tillgång till abonnentuppgifter innebär som flera remissinstanser framhållit att dessa uppgifter kan få stor spridning. Det är därför väsentligt att abonnenterna har ett tillfredsställande integritetsskydd. Uppgifter om fysiska personers teleabonnemang såsom telefonnummer, namn och adress är att anse som personuppgifter i PUL:s mening. Den som ställer samman kataloger med abonnentuppgifter för utgivning eller upplysning eller som förvärvar sådana uppgifter i syfte att förmedla uppgifterna vidare får regelmässigt anses ha sådan bestämmanderätt och kontroll över uppgifterna att denne är personuppgiftsansvarig enligt PUL för behandlingen av dem. Den som behandlar uppgifter om abonnenter som är fysiska personer har således att beakta personuppgiftslagens bestämmelser.

I ett avseende behöver särskilda bestämmelser införas i telelagen som avviker från personuppgiftslagen. I televerksamhet finns inget undantag från kravet på samtycke för att teleoperatören skall få föra vidare eller utnyttja uppgifterna (45 §). Detta bör gälla även när uppgifterna behandlas vid abonnentupplysning. Därigenom blir det nödvändigt att i telelagen ta in en uttrycklig hänvisning till att bestämmelserna i PUL om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter vid abonnentupplysning. Utformningen av dessa bestämmelser medför nämligen att de inte automatiskt kan tillämpas vid behandling av personuppgifter i strid med annan lagstiftning. Vidare bör det i lagen tas in en motsvarande föreskrift som i 12 § PUL om verkningarna av ett återkallat samtycke, dvs. återkallar abonnenten sitt samtycke får ytterligare uppgifter om denne därefter inte behandlas.

Den föreslagna regleringen av abonnentens integritetsskydd innebär följande. Genom kravet i telelagen på samtycke för att abonnentuppgifter skall få behandlas kan abonnenten välja vilka uppgifter som får förekomma i kataloger eller på annat sätt vara tillgängliga för upplysning. Det är också fullt möjligt för abonnenten att låta sitt samtycke till behandling vara beroende av att denne informeras om till vilka uppgifterna lämnas ut. Skulle abonnenten under pågående behandling vilja återta sitt samtycke helt eller delvis kan han vända sig till operatören eller till varje annan personuppgiftsansvarig som behandlar hans uppgifter. Ytterligare personuppgifter om den registrerade får därefter inte behandlas. Härutöver kan abonnenten enligt 26 § PUL en gång per år gratis få besked hos operatören eller annan personuppgiftsansvarig bl.a. om till vilka som uppgifter har lämnats ut. Den personuppgiftsansvarige är också skyldig att snarast rätta eller utplåna uppgiften eller vidta annan erforderlig åtgärd enligt 28 § PUL om personuppgiften inte har behandlats i enlighet med telelagen, PUL eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den lagen. Den personuppgiftsansvarige kan också bli skadeståndsskyldig mot den registrerade om abonnentuppgifter behandlas i strid med telelagen eller PUL. Vidare har Datainspektionen möjlighet att meddela ytterligare föreskrifter för verksamheten, bl.a. om vilka krav som skall ställas på den personuppgiftsansvarige.

Enligt regeringens bedömning uppnås med den föreslagna regleringen i telelagen och med bestämmelserna i PUL tillsammans med de ytterligare föreskrifter som Datainspektionen kan komma att meddela för verksamheten ett tillfredsställande integritetsskydd för behandling av personuppgifter i form av abonnentuppgifter.

Vissa föreskrifter i den tidigare nämnda bestämmelsen i 23 § teleförordningen bör vidare tas in i lagen eftersom det delvis är fråga om en reglering av förhållanden mellan enskilda som bör meddelas genom lag. *Föreningen Nix-Telefon* med instämmande av *Swedma* har framfört att bestämmelsen inte bör reglera frågan om uppgifter om direkt marknadsföring eftersom bestämmelsen i 13 a § marknadsföringslagen (1995:450) om obeställd reklam tillsammans med föreningens eget register är tillräcklig för att undvika obeställd marknadsföring till konsumenter.

13 a § marknadsföringslagen trädde i kraft den 1 maj 2000 och innebär bl.a. att telefon inte får användas vid marknadsföring om personen i fråga tydligt har motsatt sig en sådan marknadsföringsmetod. Det av föreningen uppbyggda registret erbjuder abonnenten ett ändamålsenligt sätt att tillkännage detta. Möjligheten för abonnenten enligt 23 § teleförordningen att i en tryckt eller elektronisk katalog kostnadsfritt ange att hans eller hennes personuppgifter inte får användas för direkt marknadsföring följer av artikel 11 i teledataskyddsdirektivet (97/66/EG) och infördes den 1 juli 1997. Denna uttryckliga rätt för abonnenten är inte tillgodosedd genom bestämmelsen i marknadsföringslagen och möjligheten att utnyttja föreningens register. För att direktivet i den delen skall anses fullt genomfört krävs en särskild föreskrift härom.

5.1.4 Befogenheter för tillsynsmyndigheten

Regeringens bedömning: Tillsynsmyndighetens befogenheter vid medling och tvistlösning bör inte nu utvidgas till att omfatta även tvister om utlämnande av abonnentuppgifter.

Promemorians förslag: PTS föreslår att tillsynsmyndighetens befogenheter vid medling och tvistlösning utvidgas till att omfatta även tvister om utlämnande av abonnentuppgifter.

Remissinstanserna: Flera adressupplysningsföretag instämmer med PTS i att det behövs tydligare regler och bättre former för konfliktlösning mellan teleoperatörer och teleadressupplysningsföretag. *Europolitan AB* anser att om tvist uppkommer mellan parter har de redan idag en möjlighet att begära medling hos PTS och om tvisten inte kan lösas via medling bör ärendet hanteras av allmän domstol.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt 58 § andra stycket telelagen skall PTS när en tvist om tillämpningen av lagen uppkommer skyndsamt undersöka förhållandena och enligt huvudregeln medla mellan parterna. I 59 § föreskrivs att myndigheten kan bestämma när förhandlingar om vissa frågor skall vara avslutad. Om förhandlingarna inte avslutas inom den utsatta tiden är myndigheten skyldig att medla. Enligt 60 § andra stycket får tillsynsmyndigheten i där särskilt angivna fall på ansökan av en part besluta om vad som skall gälla mellan parterna i de frågor som tvisten gäller, i den mån detta är nödvändigt för att lagen eller tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Nuvarande 59 § och 60 § andra stycket telelagen infördes som ett led i genomförandet av samtrafikdirektivet (97/33/EG). Med hänsyn till den kritik som Lagrådet förde fram mot motsvarande förslag till tvistlösning

vid upplåtelse av mobil nätkapacitet enligt 23 a § gick regeringen inte vidare till riksdagen med förslaget i den delen (prop. 1999/2000:57). Frågan om tillsynsmyndighetens befogenheter inom området för elektronisk kommunikation övervägs nu av Utredningen om elektronisk kommunikation (N2001:07). Mot denna bakgrund finns det för närvarande inte tillräckliga skäl att nu förelägga riksdagen något förslag i denna fråga.

5.2 Ersättning för utlämning av uppgifter till en regional alarmeringscentral

Regeringens förslag: Ersättning för uppgifter om teleabonnemang och andra uppgifter som rör ett särskilt telemedelande som en teleoperatör lämnar ut till en regional alarmeringscentral skall vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att en teleoperatör utan ersättning och dröjsmål skall lämna ut uppgifter om teleabonnemang till samhällets alarmerings- och räddningstjänst.

Remissinstanserna: Flera remissinstanser anser att alarmerings- och räddningstjänsten har ett legitimt intresse av att ha tillgång till en mer fullständig adressinformation och därför bör omfattas av särskilda regler. *Telia AB* anser dock att alarmeringstjänsten bör betala en kostnadsbaserad ersättning. *IT-företagen* anser att samhället genom upphandling bör svara för att alarmerings- och räddningstjänster får tillgång till abonnentuppgifter för nummerupplysningsändamål.

Skälen för regeringens förslag: SOS-tjänsten upprätthålls genom avtal mellan staten och SOS Alarm Sverige AB. Bolaget får årligen medel över statsbudgeten för att tillhandahålla denna tjänst (för år 2002 har riksdagen anvisat 144 miljoner kr). Verksamheten bedrivs i ett antal regionala alarmeringscentraler. Centralerna har redan i dag med stöd av 47 § första stycket 8 telelagen rätt att hos den som bedriver televerksamhet få ut alla uppgifter om teleabonnemang, även sådana som omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket samma lag. Den ersättning som skall utgå i förevarande fall är däremot inte reglerad i lag. Bolaget har idag mot ersättning tillgång till *Telia Infomedia AB*:s databaser med abonnentuppgifter.

Alarmeringstjänsten är en mycket viktig samhällsfunktion. Det saknas emellertid tillräckliga skäl för att denna delvis skall betalas av teleoperatörerna, vilket blir fallet om dessa blir skyldiga att förmedla abonnentuppgifter utan ersättning. Det är dock rimligt att det på motsvarande sätt som nu föreslås för abonnentupplysning införs en begränsning i möjligheten för teleoperatören att ta ut ersättning. Regeringen föreslår således att de uppgifter som centralerna i dag har rätt att få ut skall tillhandahållas mot ersättning som är skälig med hänsyn till kostnaden för utlämnandet. PTS skall som tillsynsmyndighet se till att bestämmelsen efterlevs.

Regeringens bedömning: Bestämmelser om skyldighet att lämna ut e-postadresser för abonnentupplysning bör avvakta den pågående översynen av lagstiftningen om elektronisk kommunikation.

Promemorians förslag: PTS föreslår att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får föreskriva att Internetoperatörer skall lämna ut e-postadresser för teleadressupplysningsändamål.

Remissinstanserna: PTS förslag får stöd hos de som tillhandahåller teleadressupplysningstjänster. Teleoperatörer och *Posten AB* motsätter sig att operatörerna åläggs skyldigheter som går utöver kraven i taltelefonidirektivet. De anser att e-post-området är öppet för nysatsningar och bör få utvecklas utan styrning genom offentlig reglering. *Tele2 AB* pekar vidare på de fundamentala olikheter som råder mellan traditionell telefoni och Internet.

Skälen för regeringens bedömning: Det saknas i dag fungerande abonnentförteckningar för e-post trots att denna kommunikationsform får allt större betydelse i samhället. Taltelefonidirektivets krav på abonnentförteckningar omfattar emellertid inte e-post. Det har från remisshåll riktats kritik mot förslaget på denna grund. Inte heller förslaget till nytt EG-direktiv på området omfattar e-postadresser.

PTS förslag innebär en reglering av kommunikationen och adresseringssystemet på Internet. Utredningen om elektronisk kommunikation (N2001:07) har som uppdrag att förutsättningslöst utreda behovet av lagstiftning inom området för elektronisk kommunikation, inom vilket även Internet ingår. I uppdraget ingår också att lämna de författningsförslag som möjliggör statlig tillsyn av administrationen av den nationella toppdomänen punkt-se. Uppdraget skall redovisas senast den 1 april 2002.

Enligt regeringens bedömning är det en fördel om reglering av Internetrelaterade frågor kan övervägas i ett bredare perspektiv än vad som är möjligt inom ramen för detta lagstiftningsärende. Det är således lämpligare att avvakta den nämnda utredningens överväganden i denna del. Regeringen avstår därför från att nu lägga fram något förslag som rör e-postadresser.

7 Kostnader och konsekvenser för småföretag

De förslag som nu läggs fram innebär endast i en mycket begränsad omfattning nya tillsynsuppgifter för PTS. I ett inledningsskede kan dock den nya regleringen av ersättning för att lämna ut abonnentuppgifter innebära vissa kostnader i form av medling och annan tillsyn över teleoperatörerna. Myndighetens verksamhet finansieras genom avgifter som betalas av anmälningspliktiga operatörer. Avgifterna får myndigheten själv disponera. De ökade kostnader som förslaget kan leda till för de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms bli marginella och rymmas inom befintliga anslag.

Förslaget ålägger en skyldighet för teleoperatörer att lämna ut abonnentuppgifter för abonnentupplysning. Denna skyldighet gäller en-

dast operatörer som tilldelar abonnenter telefonnummer, s.k. förvalsope-
ratörer omfattas därmed inte. I avvaktan på att konkurrensen ökar i nätet
närmast abonnenten, det s.k. accessnätet, och att således nya aktörer till-
handahåller abonnemang med tillhörande nummer bedömer regeringen
att förslagets skyldigheter endast i mycket begränsad omfattning berör
andra företag än de redan väletablerade accessnätsoperatörerna (Telia AB
i det fasta nätet samt de tre mobiloperatörerna Telia AB, Tele2 Sve-
rige AB och Europolitan AB). En särskild redogörelse för förslagets
effekter för små företag är av detta skäl inte nödvändig.

Förslaget kommer att främja utvecklingen på abonnentupplysnings-
marknaden, för såväl stora som små företag. Kravet på operatörerna om
att tillhandahålla abonnentuppgifter till kostnadsorienterade villkor inne-
bär att inträdeshindren på marknaden kommer att sänkas. Småföretag är
även användare av abonnentupplysningstjänster och tar som sådana del
av de positiva effekter för mångfald, valfrihet och konkurrens som en
effektivare abonnentupplysning bidrar till. Det ingår vidare i PTSs
uppgifter att löpande bevaka utvecklingen på telemarknaden och främja
en sund konkurrens. En viktig del i detta arbete är att bevaka
möjligheterna för nya, ofta mindre, företag att etablera sig på marknaden.

8 Författningskommentar

Som framgått av den allmänna motiveringen (avsnitt 5.1.1) föreslår re-
geringen att särskilda bestämmelser om abonnentupplysning införs i
lagen. Dessa nya bestämmelser och vissa nu gällande bestämmelser som
rör förhållandet till personuppgiftslagen förs samman och placeras sist i
lagen (66–69 §§) under särskilda rubriker. Detta medför också vissa
följdändringar av andra bestämmelser. Regeringen återkommer till detta
under kommentaren till respektive paragraf.

1 §

I *första stycket* av paragrafen anges tillämpningsområdet för lagen. Enligt
nuvarande lydelse innehåller lagen bestämmelser om televerksamhet.
Detta begrepp definieras i paragrafens andra stycke. Nu föreslås att lagen
skall innehålla också bestämmelser om abonnentupplysning.

Bland lagens definitioner i *andra stycket* tillkommer en definition av
begreppet abonnentupplysning. I lagen skall avses med sådan verksamhet
*förvärvsmässig verksamhet för upplysning om abonnentuppgifter till
allmänheten eller för förmedling av abonnentuppgifter för sådant
ändamål*. I allt väsentligt är det fråga om uppgifter om abonnentens
namn, adress, yrke eller titel, och telefonnummer. Härutöver kan det vara
fråga om enstaka uppgifter som endast indirekt hänför sig till
abbonenten, t.ex. uppgifter om abonnemangets anslutningsform.

Upplysningar kan tillhandahållas på olika sätt, t.ex. genom att ge ut en
tryckt katalog eller en CD-ROM-skiva med abonnentuppgifter eller ge-
nom att lägga ut uppgifter i en databas på Internet med sökningsmöjlig-
heter. Det kan också röra sig om en nummerupplysningstjänst där besked
lämnas, via telefon eller på annat sätt, på enstaka förfrågningar. Den som
bedriver abonnentupplysning behöver inte själv tillhandahålla upplys-

ningar åt allmänheten. Det är tillräckligt att denne förvärvar abonnent-uppgifter och härefter, med eller utan viss bearbetning av uppgifterna, förmedlar dessa vidare i syfte att de slutligen skall ingå i en verksamhet där upplysning om uppgifterna lämnas till allmänheten.

15 §

Enligt första styckets femte punkt får tillstånd enligt 7 § att driva viss televerksamhet förenas med villkor om skyldighet för tillståndshavaren att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 23 eller 34 §. Eftersom 23 § första stycket 6 och 7 nu föreslås ersättas av 66 § bör den femte punkten därför hänvisa även till sistnämnda paragraf.

23 §

Genom förslaget upphävs första stycket 6 och 7 och ersätts av bestämmelserna i 66 §.

42 §

I tredje stycket föreslås att hänvisningen till bestämmelserna om samtrafik skall rättas till att avse 33 och 34 §§. Bestämmelsen i 42 § infördes genom SFS 1998:486 och fick då beteckningen 22 d §. Då hänvisades till bestämmelserna i 20 a och 20 b §§ vilka erhöll sin lydelse genom SFS 1997:397. Enligt riksdagens beslut med anledning av prop. 1998/99:92 (bet. 1998/99:TU12, rskr. 1998/99:238) genomfördes en omfattande omnumrering av lagen. 20 a och 20 b §§ betecknades 33 och 34 §§ och 22 d § betecknades 42 §. Vid utfärdandet av lagen kom emellertid sistnämnda paragraf att felaktigt hänvisa till 32 och 33 §§. Detta rättas nu till.

47 §

I paragrafen anges ett antal situationer där en viss uppgift skall lämnas ut utan hinder av att uppgiften omfattas av tystnadsplikt enligt 45 §. Enligt första stycket 8 skall den som driver televerksamhet på begäran lämna uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och 3 till regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler. Enligt sistnämnda lag avses regionala alarmeringscentraler som har till syfte att möjliggöra snabba och effektiva hjälpinsatser i nödsituationer och som har upprättats efter avtal med staten. Det subjekt som i dag omfattas av denna bestämmelse är SOS Alarm Sverige AB med dess regionala alarmeringscentraler. De uppgifter som skall lämnas ut är uppgifter om teleabonnemang och andra uppgifter som angår ett särskilt telemeddelande. Genom ett nytt *andra stycke* föreslås en bestämmelse som begränsar möjligheten till ersättning i detta fall. Ersättningen skall vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet. Bestämmelser om att ersättningen skall grunda sig på kostnaderna finns redan på andra håll i lagen, t.ex. i 28 och 32 §§. Förslaget har motiverats i avsnitt 5.2.

49 §

Tredje styckets hänvisning till bestämmelserna om rättelse i personuppgiftslagen överförs till 69 § andra stycket.

52 §

Bemyndigandet att i fråga om behandling av personuppgifter meddela närmare föreskrifter om uppgifter om teleabonnemang i kataloger som är tillgängliga för allmänheten lämnades för att föreskrifter skulle meddelas som genomförde bestämmelser om kataloger i teledataskyddsdirektivet (97/66/EG). Sådana föreskrifter har sedermera meddelats i 23 § teleförordningen (1997:399). Eftersom dessa nu föreslås bli intagna direkt i lagen (68 §) kan bemyndigandet upphävas.

53 §

Andra stycket upphävs. Det sakliga innehållet förs över till 69 § första stycket.

66 §

Paragrafen är ny. Den är avsedd att genomföra artikel 6.3 i taltelefonidirektivet. Den krets av teleoperatörer som är skyldiga att lämna ut uppgifter är de som har gett telefonnummer till sina abonnenter. Härigenom undantas teleoperatörer som endast har s.k. förvalskunder. Sådana operatörer förser inte sina abonnenter med telefonnummer. Jfr PTS föreskrifter (PTSFS 1994:15, omtryckt 2000:15) om tilldelning och reservering av nummerkapacitet ur den svenska nummerplanen för telefoni (E.164).

En förutsättning för att uppgifterna skall lämnas ut är att en begäran om detta är rimlig. Direktivet ger dock inga anvisningar om vad som är rimligt i detta sammanhang. Emellertid torde i denna begränsning ligga bl.a. att bara uppgifter med anknytning till abonnemanget skall lämnas ut. Av hänvisningen till 45 § första stycket följer att det är endast sådana uppgifter som abonnenten har lämnat sitt samtycke till som får lämnas ut. Det finns inga begränsningar när det gäller det antal uppgifter som skall lämnas ut. Såväl en begäran om utlämning av en enstaka uppgift som av teleoperatörens samtliga abonnentuppgifter vid ett tillfälle skall således tillgodoses. Begreppet kostnadsorientering har närmare utvecklats i avsnitt 5.1.2. Principen om icke-diskriminering torde ha samma innebörd som i EG-fördraget. Begreppet abonnentupplysning är definierat i 1 §.

I paragrafens *andra stycke* har tagits in en erinran om att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar verkställighetsföreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas ut. Sådana föreskrifter har PTS meddelat med stöd av bemyndigandet i 23 § andra stycket telelagen, (PTSFS 2001:11).

67 §

Paragrafen är ny. Abonnentuppgifter vid abonnentupplysning får enligt *första meningen* behandlas bara om abonnenten lämnat sitt samtycke. I den utsträckning uppgifterna utgör personuppgifter innebär bestämmelsen en avvikelse från 10 § personuppgiftslagen. Behandling av uppgifter utan abonnentens samtycke för de i nämnda bestämmelse angivna ändamålen blir därmed inte möjlig. Uttrycket behandling är avsedd att ha samma betydelse som i personuppgiftslagen.

Ett lämnat samtycke får givetvis när som helst helt eller delvis återkallas. Verkningarna av en återkallelse är angiven i *andra meningen*.

Innebörden härav är att ytterligare behandling av dessa uppgifter därefter inte får ske. Motsvarande reglering finns i personuppgiftslagen (12 §). Prop. 2001/02:98

68 §

Paragrafen är ny. Föreskrifterna i paragrafen motsvaras i sak av bestämmelserna i 23 § andra och tredje styckena teleförordningen (1997:399). Se avsnitt 5.1.3. Enligt *första stycket* har abonnenten rätt att i en telekatalog som är tillgänglig för allmänheten kostnadsfritt dels få ange att dennes personuppgifter inte får användas för direkt marknadsföring, dels få vissa uppgifter utelämnade ur katalogen. I fråga om andra kataloguppgifter får enligt *andra stycket* sådana utelämnas mot en avgift som grundar sig på kostnaden för utelämnandet.

69 §

Paragrafen är ny. I *första stycket* uttrycks förhållandet mellan personuppgiftslagen och denna lag såvitt avser behandling av personuppgifter i televerksamhet och vid abonnentupplysning. Det är personuppgiftslagen som gäller om inte annat följer av denna lag. Sådana avvikande bestämmelser har meddelats i 45 § första stycket såvitt avser televerksamhet samt i 67 och 68 §§ såvitt avser abonnentupplysning. Tidigare bestämdes förhållandet mellan personuppgiftslagen och bestämmelser i telelagen om televerksamhet i 53 § andra stycket. Denna bestämmelse har utan förändring i sak överflyttats hit.

En bestämmelse om skadestånd vid behandling av personuppgifter enligt lagen finns för närvarande i 55 §. Den riktar sig till teleoperatörer, dvs. de som förvärvsmässigt bedriver televerksamhet, och är utformad med skadeståndsbestämmelsen i 48 § PUL som förebild (prop. 1998/99:92 s. 43). Enligt den lagstiftningsteknik som normalt används i specialförfattningar för att uttrycka förhållandet till PUL såvitt avser frågor om rättelse och skadestånd vid behandling av personuppgifter görs en hänvisning i specialförfattningen till PUL:s bestämmelser i dessa frågor. En sådan hänvisning finns i 49 § i fråga om rättelse. För att få en enhetlig reglering av frågor om rättelse och skadestånd både för televerksamhet och abonnentupplysning har i *andra stycket* av förevarande paragraf tagits in en hänvisning till personuppgiftslagens bestämmelser om rättelse och skadestånd i de fall överträdelser sker av bestämmelser om behandling av personuppgifter i televerksamhet och vid abonnentupplysning enligt telelagen. Bestämmelsen i 55 § om skadestånd, som enligt förslaget nu skall upphävas, förs således oförändrad i sak över till denna paragraf.

PTS föreslår att telelagen ändras enligt följande.

Nuvarande lydelse

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om televerksamhet.

I lagen avses med

...
...

Föreslagen lydelse

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om televerksamhet.

I lagen avses med

(...)

abonnentuppgift
uppgift, som kan utgöra grund- eller extrauppgift, om abonnent som denne har önskemål om att få publicerade i teleadressupplysnings-tjänster

(...)

teleadressupplysningstjänst
tjänst som består i att tillhandahålla upplysning om abonnentuppgifter

(...)

teleadressupplysningsverksamhet
verksamhet bestående av sammanställning och bearbetning av abonnentuppgifter för användning i teleadressupplysningstjänster eller tillhandahållandet av dessa tjänster

2 § Bestämmelserna i lagen syftar till att enskilda och myndigheter skall få tillgång till effektiva telekommunikationer till lägsta möjliga samhällsekonomiska kostnad. Häri ligger bl.a.

1. att var och en skall få möjlighet att från sin stadigvarande bostad eller sitt fasta verksamhetsställe utnyttja telefonitjänst till ett rimligt pris inom ett allmänt tillgängligt telenät,

2 § Bestämmelserna i lagen syftar till att enskilda och myndigheter skall få tillgång till effektiva telekommunikationer till lägsta möjliga samhällsekonomiska kostnad. Häri ligger bl.a.

1. att var och en skall få möjlighet att från sin stadigvarande bostad eller sitt fasta verksamhetsställe utnyttja telefonitjänst till ett rimligt pris inom ett allmänt tillgängligt telenät,

2. att alla skall få tillgång till teletjänster på likvärdiga villkor, samt

3. att telekommunikationerna skall vara uthålliga och tillgängliga under kriser och krig.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att enskilda och myndigheter skall tillförsäkras tillgång till teletjänster eller nätkapacitet genom statlig upphandling.

23 § Den som bedriver anmälningspliktig verksamhet enligt 5 § är skyldig

(...)

6. att på skäligen villkor till någon annan som för nummerupplivningsändamål begär det lämna ut sådana uppgifter om enskildas teleabonnemang som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket i denna lag,

7. att på skäligen villkor i sin verksamhet till allmänheten lämna ut uppgifter om enskildas teleabonnemang hos någon annan anmälningspliktig i den utsträckning de inte omfattas av tystnadsplikt enligt lag, samt

2. att alla skall få tillgång till teletjänster på likvärdiga villkor, samt

3. att telekommunikationerna skall vara uthålliga och tillgängliga under kriser och krig.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att enskilda och myndigheter skall tillförsäkras tillgång till *teletjänster, nätkapacitet och teleadressupplysningstjänster* genom statlig upphandling.

23 § Den som bedriver anmälningspliktig verksamhet enligt 5 § är skyldig

(...)

6. *(upphävd)*

7. *(upphävd)*

23 c § *Teleoperatör är skyldig att ta emot och föra register över abonnentuppgifter. Skyldigheten gäller inte teletjänster för vilka teleoperatör saknar kännedom om abonnenten.*

Teleoperatör som är anmälningspliktig enligt 5 § och som har tilldelats kapacitet ur nummerplan för telefoni är skyldig att på skäligen villkor lämna ut abonnentuppgifter som inte omfattas av tyst-

nadsplikt enligt lag till den som begär det för sin teleadressupplysningsverksamhet. Ersättningen skall vara rättvis och grunda sig på kostnaderna för utlämnandet. För utlämnande av abonnentuppgift till samhällets alarmerings- och räddningstjänst erhålles ingen ersättning. Utlämnande till samhällets alarmerings- och räddningstjänst skall ske utan dröjsmål.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får föreskriva att teleoperatör som inte är anmälningspliktig enligt 5 § och som tillhandahåller teletjänster inom ett allmänt tillgängligt telenät skall på skäliga villkor lämna ut abonnentuppgifter som inte omfattas av tystnadsplikt enligt lag till allmänheten eller till den som begär det för sin teleadressupplysningsverksamhet. Avseende ersättning får marknadsmissiga villkor bestämmas.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om i vilken utsträckning krav enligt första till tredje stycket skall fullgöras och hur detta skall ske, samt om ersättningen till teleoperatören för emottagande och utlämnande av abonnentuppgifter.

Den som förvärvsmässigt bedriver teleadressupplysningsverksamhet skall på tillsynsmyndighetens begäran lämna upplysningar om verksamheten till myndigheten. Skyldigheten gäller även teleadressupplysningsverksamhet som inte utgör televerksamhet enligt 1 §. Härvid skall 57 § denna lag tillämpas.

43 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får föreskriva om

myndigheten får föreskriva om skyldighet att betala avgift för tillsynsmyndighetens verksamhet enligt denna lag för den som enligt lagen

1. bedriver verksamhet som är anmäld enligt 5 §,
2. anmäler sådan verksamhet,
3. ansöker om tillstånd, eller
4. ansöker om förhandsbesked.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att den som bedriver verksamhet som är anmäld enligt 5 § skall betala avgift för finansiering av beredskapsåtgärder på telekommunikationsområdet.

52 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får i fråga om behandling av personuppgifter i televerksamhet meddela närmare föreskrifter om

1. vilka uppgifter som får behandlas enligt 49 § andra stycket,
2. de krav som skall ställas på tele-tjänster som medger identifiering av det anropande eller det uppringda telefonnumret eller vidarekoppling, och
3. uppgifter om teleabonnemang i kataloger som är tillgängliga för allmänheten.

59 § Om det pågår förhandling om samtrafikvillkor, överlämnande av telefonnummer enligt 39 § eller förval enligt 40 §, skall tillsynsmyndigheten på begäran av en part bestämma när förhandlingen skall vara avslutad. Om förhandlingen inte är avslutad inom utsatt tid, skall myndigheten medla mellan parterna.

skyldighet att betala avgift för tillsynsmyndighetens verksamhet enligt denna lag för den som enligt lagen

1. bedriver verksamhet som är anmäld enligt 5 §,
2. anmäler sådan verksamhet,
3. ansöker om tillstånd, eller
4. ansöker om förhandsbesked.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att *teleoperatör som bedriver verksamhet i ett allmänt tillgängligt telenät* skall betala avgift för finansiering av beredskapsåtgärder på telekommunikationsområdet *eller för att upphandla teleadressupplysningstjänst med stöd av 2 §.*

52 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får i fråga om behandling av personuppgifter i televerksamhet meddela närmare föreskrifter om

1. vilka uppgifter som får behandlas enligt 49 § andra stycket,
2. de krav som skall ställas på tele-tjänster som medger identifiering av det anropande eller det uppringda telefonnumret eller vidarekoppling, och
3. uppgifter om teleabonnemang i *teleadressupplysningstjänster* som är tillgängliga för allmänheten.

59 § Om det pågår förhandling om samtrafikvillkor, *utlämning av abonnentuppgifter enligt 23 c §*, överlämnande av telefonnummer enligt 39 § eller förval enligt 40 §, skall tillsynsmyndigheten på begäran av en part bestämma när förhandlingen skall vara avslutad. Om förhandlingen inte är avslutad inom utsatt tid, skall myndigheten medla mellan parterna.

60 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag eller av tillståndsvillkor eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Vid tvist om samtrafikvillkor, villkor för sammankoppling av nätkapacitet enligt 36 §, överlämnande av telefonnummer enligt 39 § eller förval enligt 40 § skall tillsynsmyndigheten på ansökan av en part besluta vad som skall gälla mellan parterna i de frågor som tvisten gäller, i den mån detta är nödvändigt för att lagen eller tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

60 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag eller av tillståndsvillkor eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Vid tvist om samtrafikvillkor, *utlämning av abonnentuppgifter enligt 23 c §*, villkor för sammankoppling av nätkapacitet enligt 36 §, överlämnande av telefonnummer enligt 39 § eller förval enligt 40 § skall tillsynsmyndigheten på ansökan av en part besluta vad som skall gälla mellan parterna i de frågor som tvisten gäller, i den mån detta är nödvändigt för att lagen eller tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2001/02:98
Bilaga 2

Efter remiss har yttranden inkommit från Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Stockholms län, Rikspolisstyrelsen, Datainspektionen, Konsumentverket, Konkurrensverket, Kommunikationsforskningsberedningen, IT-kommissionen, Svenska kommunförbundet, IT-företagen, Föreningen NIX-Telefon, Näringslivets telekommitté, Swedish University Network (SUNET), Swedish Direct Marketing Association (Swedma), Synskadades riksförbund, Ahhaaa AB, Bonnier Affärsinformation AB, Eniro AB, Europolitan AB, Posten AB, Sema Group Info-Data AB, Tele2 AB, Telenordia AB, och Telia AB.

Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)

Häri genom föreskrivs⁷ i fråga om telelagen (1993:597)⁸
dels att 55 § skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 55 § skall utgå,
dels att 1, 15, 23, 42, 47, 49, 52 och 53 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 66–69 §§, samt
närmast före 66 och 69 §§ nya rubriker av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse***1 §⁹**

Denna lag innehåller bestämmelser om televerksamhet.
I lagen avses med

<i>abonment:</i>	den som har ingått avtal med en teleoperatör om tillhandahållande av en teletjänst inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<i>användare:</i>	den som använder eller efterfrågar teletjänster inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<i>gränssnitt:</i>	nätanslutningspunkt varigenom en användare får tillgång till ett allmänt tillgängligt telenät eller radiogränssnitt som anger förbindelsen mellan radioutrustningar samt tekniska specifikationer för dessa,
<i>hyrd förbindelse:</i>	nätkapacitet mellan nätanslutningspunkter som avses i rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG,
<i>mobil teletjänst:</i>	teletjänst där abonnentanslutning tillhandahålls via radio i en mobil nätanslutningspunkt,
<i>nätkapacitet:</i>	överföringskapacitet i telenät eller del därav,
<i>samtrafik:</i>	fysisk och logisk sammankoppling av telenät som möjliggör att teletjänster som tillhandahålls i telenäten fungerar mellan alla användares nätanslutningspunkter, såväl fasta som mobila, och där användarna ges möjlighet att få tillgång till tjänster som tillhandahålls i näten,

⁷ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö (EGT L 101, 1.4.1998, s. 24, Celex 31998L0010).

⁸ Lagen omtryckt 1999:578.

⁹ Senaste lydelse 2000:123.

<u>telefonitjänst:</u>	teletjänst bestående i överföring av tal och som medger överföring av telefaxmeddelanden samt datakommunikation via låghastighetsmodem,
<u>telemeddelande:</u>	ljud, text, bild, data eller information i övrigt som förmedlas med hjälp av radio eller genom ljus eller elektromagnetiska svängningar som utnyttjar särskilt anordnad ledare,
<u>telenät:</u>	anläggning avsedd för förmedling av telemeddelanden,
<u>teleoperatör:</u>	den som förvärvsmässigt bedriver televerksamhet,
<u>teletjänst:</u>	förmedling av telemeddelande för någon annan,
<u>televerksamhet:</u>	förmedling av telemeddelanden via telenät eller tillhandahållande av nätkapacitet.

Med televerksamhet avses inte utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om televerksamhet *och abonnentupplysning*.

I lagen avses med

<u>abonnent:</u>	den som har ingått avtal med en teleoperatör om tillhandahållande av en teletjänst inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<u>abonnentupplysning:</u>	<i>yrkesmässig upplysning om abonnentuppgifter till allmänheten eller förmedling av abonnentuppgifter för sådant ändamål,</i>
<u>användare:</u>	den som använder eller efterfrågar teletjänster inom ett allmänt tillgängligt telenät,
<u>gränssnitt:</u>	nätanslutningspunkt varigenom en användare får tillgång till ett allmänt tillgängligt telenät eller radiogränssnitt som anger förbindelsen mellan radioutrustningar samt tekniska specifikationer för dessa,
<u>hyrd förbindelse:</u>	nätkapacitet mellan nätanslutningspunkter som avses i rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för hyrda förbindelser, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG,
<u>mobil teletjänst:</u>	teletjänst där abonnentanslutning tillhandahålls via radio i en mobil nätanslutningspunkt,
<u>nätkapacitet:</u>	överföringskapacitet i telenät eller del därav,
<u>samtrafik:</u>	fysisk och logisk sammankoppling av telenät som möjliggör att teletjänster som tillhandahålls i telenäten fungerar mellan alla användares nätanslutningspunkter, såväl fasta som mobila, och

<u>telefonitjänst:</u>	där användarna ges möjlighet att få tillgång till tjänster som tillhandahålls i näten, teletjänst bestående i överföring av tal och som medger överföring av telefaxmeddelanden samt datakommunikation via låghastighetsmodem,
<u>telemeddelande:</u>	ljud, text, bild, data eller information i övrigt som förmedlas med hjälp av radio eller genom ljus eller elektromagnetiska svängningar som utnyttjar särskilt anordnad ledare,
<u>telenät:</u>	anläggning avsedd för förmedling av telemeddelanden,
<u>teleoperatör:</u>	den som förvärvsmässigt bedriver televerksamhet,
<u>teletjänst:</u>	förmedling av telemeddelande för någon annan,
<u>televerksamhet:</u>	förmedling av telemeddelanden via telenät eller tillhandahållande av nätkapacitet.

Med televerksamhet avses inte utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §¹⁰

Tillstånd enligt 7 § att driva televerksamhet får förenas med villkor om skyldighet för tillståndshavare

1. att på vissa villkor tillhandahålla telefonitjänst till fast nätanslutningspunkt åt var och en som efterfrågar denna tjänst,

2. att med beaktande av tillgänglig kapacitet tillhandahålla annan nätkapacitet än för mobila teletjänster på vissa villkor åt den som efterfrågar sådan,

3. att tillhandahålla information om verksamhetens ägare,

4. att bedriva verksamheten varaktigt och med god kapacitet, tillgänglighet och kvalitet, och så att ett effektivt frekvensutnyttjande främjas,

5. att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 23 eller 34 §,

5. att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 23, 34 eller 66 §,

6. att på skäligen villkor i egen telekatalog publicera uppgifter om enskildas teleabonnemang hos anmälningspliktig i den utsträckning de inte omfattas av tystnadsplikt enligt lag,

7. att utan särskild ersättning upprätthålla telefonautomater i en omfattning som i fråga om antal och geografisk utbredning tillgodoser allmänhetens behov, samt

8. att på skäligen villkor tillhandahålla telefonisttjänster.

Tillstånd enligt 7 § att driva televerksamhet skall förenas med villkor att på ett visst sätt fullgöra vad som föreskrivs i 17 §.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om det sätt på vilket tillståndsvillkoren skall fullgöras.

¹⁰ Senaste lydelse 2000:210.

23 §

Den som bedriver anmälningspliktig verksamhet enligt 5 § är skyldig

1. att bedriva verksamheten under de förutsättningar som följer av de internationella överenskommelser som Sverige har biträtt,

2. att i verksamheten ta hänsyn till handikappades behov av särskilda teletjänster,

3. att medverka till att telemeddelanden, utan kostnad för användaren, kan förmedlas till samhällets alarmerings- och räddningstjänst,

4. att beakta totalförsvarets behov av telekommunikationer under höjd beredskap,

5. att årligen redovisa sin verksamhet i de delar som omfattas av anmälningsplikten efter principer som är särskilt avpassade för verksamheten samt ställa redovisningen till förfogande för tillsynsmyndigheten eller den som anvisas av myndigheten,

6. att på skäliga villkor till någon annan som för nummerupplysningsändamål begär det lämna ut sådana uppgifter om enskildas teleabonnemang som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket 1 denna lag,

7. att på skäliga villkor i sin verksamhet till allmänheten lämna ut uppgifter om enskildas teleabonnemang hos någon annan anmälningspliktig i den utsträckning de inte omfattas av tystnadsplikt enligt lag, samt

8. att på begäran av myndighet lämna upplysningar om verksamheten för statistikändamål.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om i vilken utsträckning krav enligt första stycket skall fullgöras och det sätt på vilket detta skall ske.

42 §¹¹

Ersättning för att överlämna telefonnummer enligt 39 § får grundas endast på driftskostnader för överlämnandet. Detsamma gäller ersättning för förval enligt 40 §.

Den som har överlämnat ett telefonnummer har inte rätt till ersättning för mer än hälften av de driftskostnader som utgörs av ökade trafikskostnader för ett telemeddelande till telefonnumret. Sådan ersättning får tas ut endast från den teleoperatör som den anropande abonnenten har ingått avtal med om förmedling av telemeddelandet.

¹¹ Senaste lydelse 2001:166.

Den som överlämnar telefonnummer eller ändrar förval har inte rätt till ersättning från abonnenten för överlämnandet eller ändringen.

Beträffande sådana frågor skall i övrigt bestämmelserna om samtrafik i 32 och 33 §§ tillämpas. Beträffande sådana frågor skall i övrigt bestämmelserna om samtrafik i 33 och 34 §§ tillämpas.

47 §¹²

Den som driver televerksamhet och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 45 § första stycket skall på begäran lämna

1. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (1970:428), om myndigheten finner att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

2. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och som angår misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som skall ingripa mot brottet, om fängelse är föreskrivet för brottet och detta enligt myndighetens bedömning kan föranleda annan påföljd än böter,

3. uppgift som avses i 45 § första stycket 3 och som angår misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som skall ingripa mot brottet, om det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år,

4. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en kronofogdemyndighet som behöver uppgiften i exekutiv verksamhet, om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

5. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en skattemyndighet som behöver uppgiften i verksamhet som avser kontroll av skatt eller avgift eller i utredning om rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

6. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till polismyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten skall kunna fullgöra uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

7. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till polismyndighet eller åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten skall kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

8. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och 3 till regional alarmringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler.

Ersättning för att lämna ut uppgifter enligt första stycket 8 skall vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

¹² Senaste lydelse 2001:154.

49 §

Den som i televerksamhet har fått tillgång till uppgifter som gäller ett särskilt telemedelande skall utplåna eller avidentifiera uppgifterna vid samtalets slut eller när meddelandet nått mottagaren.

Uppgifter som är nödvändiga för fakturering av abonnenter och betalning av samtrafikavgifter får dock behandlas till dess fordringen är betald eller preskriberad. Sådana uppgifter får behandlas även för marknadsföring av teletjänster i den egna verksamheten om abonnenten har lämnat sitt samtycke till behandlingen.

Personuppgiftslagens (1998:204) bestämmelser om rättelse skall gälla även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

52 §

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får i fråga om behandling av personuppgifter i televerksamhet meddela närmare föreskrifter om

1. vilka uppgifter som får behandlas enligt 49 § andra stycket,
2. de krav som skall ställas på teletjänster som medger identifiering av det anropande eller det uppringda telefonnumret eller vidarekoppling, *och*
3. *uppgifter om teleabonnemang i kataloger som är tillgängliga för allmänheten.*

1. vilka uppgifter som får behandlas enligt 49 § andra stycket, *och*
2. de krav som skall ställas på teletjänster som medger identifiering av det anropande eller det uppringda telefonnumret eller vidarekoppling.

53 §

I det allmännas verksamhet skall, i stället för 45–47 §§, bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100) tillämpas.

För behandling av annan personuppgift i televerksamhet än som avses i 45 § första stycket gäller bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204).

Abonnentupplysning

66 §

En teleoperatör som har tilldelat abonnenter telefonnummer skall tillgodose varje rimlig begäran om att lämna ut de abonnentuppgifter som inte omfattas av tystnadsplikt enligt 45 § första stycket till den som bedriver eller avser att bedriva abonnentupplys-

ning. Uppgifterna skall lämnas ut på villkor som är rättvisa, kostnadsorienterade och icke-diskriminerande.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas ut.

67 §

Abonentuppgifter får vid abonentupplysning behandlas bara om abonnenten lämnat sitt samtycke. Återkallar abonnenten sitt samtycke får ytterligare uppgifter om denne därefter inte behandlas.

68 §

En abonnent skall ha möjlighet att kostnadsfritt i en telekatalog som är tillgänglig för allmänheten

1. ange att hans eller hennes personuppgifter inte får användas för direkt marknadsföring,

2. få sin adress delvis utelämnad, och

3. få sådana uppgifter utelämnade som visar hans eller hennes kön.

Avgift för att en annan abonentuppgift än som avses i första stycket utelämnas i en sådan telekatalog skall grunda sig på kostnaden för att uppgiften utelämnas.

Förhållandet till personuppgiftslagen

69 §

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter i televerksamhet och vid abonentupplysning, om inte annat följer av denna lag.

Bestämmelserna i personuppgiftslagen om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2002.

Prop. 2001/02:98
Bilaga 3

Lagrådets yttrande

Prop. 2001/02:98
Bilaga 4

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2002-01-22

Närvarande: f.d. regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist, regeringsrådet Marianne Eliason, justitierådet Severin Blomstrand.

Enligt en lagrådsremiss den 17 januari 2002 (Näringsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Peter Holm.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 januari 2002

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Winberg, Ulvskog, Lindh, Sahlin, von Sydow, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Wärnersson, Lövdén, Ringholm, Bodström, Sommestad

Föredragande: statsrådet Sahlin

Regeringen beslutar proposition 2001/02:98 Abonentupplysning

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i telelagen (1993:597)	52 §	31998L0010
